

عنوان مقاله:

پسایندسازی: آزمون‌های برای شناسایی سازه‌های نحوی در فارسی

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 15، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سید محمد حسینی معصوم - دانشیار زبان شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

ملیحه اسلامی - کارشناس ارشد زبان شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از واحدهای زبانی که در تحلیل دستوری و در پژوهش‌های مختلف بسیار مورد بررسی قرار گرفته، «سازه‌ها» هستند. تقریباً همه عملیات نحوی بر روی سازه‌ها اعمال می‌شود و شناسایی نکردن درست آن‌ها، افزون بر ایجاد ابهام نحوی، تحلیل عملیات نحوی را نیز در عمل ناممکن خواهد نمود. «آزمون‌های تعیین سازه» ابزارهایی هستند که در سنت نحو ساختارگرا و در پی آن در کمیته‌گرایی برای شناسایی سازه‌ها و مرز بین آن‌ها معرفی شده‌اند. این در حالی است که در زبان فارسی به این موضوع کمتر از این دید توجه شده است. در پژوهش حاضر، پس از مرور آزمون‌های اشاره شده در منبع‌های گوناگون و بررسی ساخت سازه‌های زبان فارسی، نخست، فرایند نحوی «پسایندسازی» را که در زبان فارسی بسیار رخ می‌دهد، تعریف کردیم. سپس، آن را با دیدی متفاوت و به عنوان آزمون‌های جدید برای شناسایی سازه‌ها که متناسب با نحو فارسی باشد، مورد تحلیل و بررسی قرار دادیم. در پایان، این نتیجه به دست آمد که می‌توان سازه‌های اصلی جمله، همچون گروه حرف تعیین، گروه حرف اضافه‌ای، گروه صفتی، گروه قیدی و گروه متمم نما را با موفقیت با استفاده از این آزمون شناسایی کرد. همچنین، به برخی محدودیت‌های این آزمون نیز در شناسایی بعضی سازه‌ها اشاره شده است.

کلمات کلیدی:

سازه‌های نحوی، آزمون‌های تشخیص سازه، پسایندسازی، نحو، فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1646053>

